

Mál nr. 201/2018**M og
vátryggingafélagið V v/ábyrgðartryggingar A****Vinnuslys við nýbyggingasvæði að Holtsvegi 45-47, Garðabæ, þann 23. nóvember 2016.****Gögn.**

Málskot, móttakið 19.6.2018, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 6.7.2018, ásamt fylgiskjölum

Málsatvik.

Þann 23. nóvember 2016 var M að störfum við nýbyggingu að Holtsvegi 45-47 sem launþegi hjá undirverktaka en aðalverktaki var byggingarfyrirtækið A. M var við tiltekt á 2. hæð hússins, sem var í byggingu, og gekk hann út á hvíta plötu úr einangrunarplasti, sem notuð var til að hylja u.þ.b. 100x100cm gat í gólfinu, og féll þá þrjá metra niður á steinsteypt gólf þar fyrir neðan og varð fyrir meiðslum.

Í málskoti M kemur fram að M hafi ekki fengið neinar aðvaranir eða leiðbeiningar varðandi umgengni á svæðinu eða um störf sín yfirleitt. Engar fallvarnir hafi verið á staðnum eða búnaður sem gerði kleyft að ganga örugglega yfir gatið. Rökkur hafi verið og erfitt að sjá gólfið. Vinnueftirlitið hafi komið á staðinn og skilað inn umsögn, dags. 18. janúar 2017, þar sem orsakir slyssins eru raktar til þriggja atriða. Í fyrsta lagi þess að ráðstafanir til að hylja op í gólfinu hafi verið algerlega ófullnægjandi. Í öðru lagi að engar greiningar hafi verið gerðar á umræddum verkþætti og í þriðja lagi að enginn samræmingaraðili öryggis- og heilbrigðisáætlunar hafi verið skipaður með verkinu af aðalverktaka, eins og reglur kveði á um. Þá er því haldið fram að þar sem A tilkynnti slysið ekki innan sólarhrings til Vinnueftirlits ríkisins verði hann að bera allan halla af sönnunarskorti í málinu.

M gerði kröfu í ábyrgðartryggingu A hjá V sem hafnaði bótaskyldu m.a. á þeim forsendum að M hafi sjálfur fjarlægð plötur sem voru yfir gatinu í aðdraganda slyssins. V hafnaði bótaskyldu með bréfi, dags. 7. maí 2018. Bygðist höfnun á þeim forsendum að sök A sé ósönnuð þar sem A hafi samið við undirverktaka, vinnuveitanda M, um að sjá um uppsteypu, járnalögn og allt annað er við kom byggingunni. Undirverktakinn hafi því verið eini verktakinn sem vann að byggingunni og bæri alfarið ábyrgð á aðstæðum, aðbúnaði og verkstjórn á staðnum. A hafi ekkert komið að framkvæmdum og því væri ekki um að ræða saknæma háttsemi af hans hálfu.

Í málskoti M kemur fram að M telur ósannað að framangreindur samningur hafi verið gerður enda hafi hann ekki verið lagður fram. Þá telur M að A beri skyldur samkvæmt lögum jafnvel þótt slíkur samningur væri fyrir hendi. Það byggi m.a. á 17. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum, þar sem fram kemur að þegar fleiri atvinnurekendur eiga aðild að starfsemi á sama vinnustað, skulu þeir sameiginlega stuðla að því að tryggja góðan aðbúnað, heilsusamleg og örugg starfsskilyrði á vinnustaðnum. Þá hafi Vinnueftirlitið sérstaklega sett út á vanrækslu A varðandi greiningar á verkþáttum og skipun samræmingaraðila og að orsakatengsl væru á milli þess og tjóns M.

Í bréfi V til nefndarinnar, dags. 6. júlí 2018, er því hafnað að A skuli bera hallann ef atvik teljast óljós. Í málinu liggja fyrir bæði lögregluskýrsla og umsögn Vinnueftirlitsins um slysið. Tilkynningarskyldu hafi því verið fullnægt og ekki skipti máli í því sambandi hver tilkynnir atvikið. Þá sé A aðalverktaki sem hafi samið við undirverktaka um að sinna öllum þáttum framkvæmdanna og er samningur, dags. 15.2.2016, þar að lútandi lagður fram í málinu. A hafi ekkert komið að framkvæmdum á verkstað og geti því ekki borið ábyrgð aðstæðum á staðnum og beri þar með ekki ábyrgð á slysinu.

Í bréfinu kemur jafnframt fram að þar sem undirverktakinn hafi verið eini framkvæmdaaðilinn á svæðinu geti skortur á skipun samræmingaraðila öryggis- og heilbrigðisáætlunar ekki hafa verið orsakavaldur að slysinu.

Álit.

Fyrir liggur að A gerði samning við undirverktaka um að sinna allri vinnu við uppsteypu og járnalögn og hann skyldi sjá um allan rekstur vinnusvæðisins. Ekki liggja fyrir sönnunargögn um að A hafi, þrátt fyrir samninginn, eitthvað komið að aðstæðum á verkstað og verður M að bera hallann af þeim sönnunarskorti. Því verður að líta svo á að A beri ekki ábyrgð á þeim aðstæðum sem voru á verkstað og á M því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 25. september 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Sigurður Óli Kolbeinsson, lögm.

Jón Magnússon, lögm.